

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

02 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte Vladimir Timofti

Judecători Victor Boico, Nadejda Toma, Anatolie Țurcan, Ion Guzun

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2017, declarate de către avocatul Armanu-Ghemu Ludmila în numele inculpatului și inculpatul

Mincenco Vitalii XXX, născut la
XXX, originar și domiciliat în
XXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 20.10.2015 – 25.11.2016;
2. Instanța de apel: 07.03.2017 – 20.06.2017;
3. Instanța de recurs: 12.10.2018 – 02.04.2019.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 25 noiembrie 2016, Mincenco Vitalii a fost achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.217 alin.(2) și 187 alin.(2) lit.e) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că prin rechizitoriu, inculpatului Mincenco Vitalii i s-a incriminat că, în circumstanțe necunoscute organului de urmărire penală, a intrat în posesia a două fragmente de sticlă din plastic în care, conform raportului de expertiză nr.5853 din 16.06.2015, se afla substanță narcotică „rășină de cannabis” cu greutatea de 0,0505 g. care, conform Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.79 din 23.01.2016, constituie proporții mari, pe care, contrar prevederilor art.29 din Legea cu privire la circulația substanțelor narcotice și psihotrope și a precursorilor nr.382-XIV din 06.05.1999, le-a păstrat ilegal în apartamentul nr.X din XXX, fără autorizația corespunzătoare și fără prescripția medicului, până la data 29 mai 2015, aproximativ ora 10.45, atunci când au fost depistate și ridicate de către colaboratorii de poliție în cadrul percheziției la domiciliu.

Tot el, se învinuiește de faptul că, la 08 noiembrie 2014, în jurul orei 23.00, aflându-se în curtea blocului locativ nr.8 din str. Zelinski, mun. Chișinău, având intenția bine determinată din timp, cu scopul de a sustrage în mod deschis averea altei persoane, folosindu-se de faptul că Mînăscuță Victor se afla cu spatele la el, aplicând violență nepericuloasă pentru viața și sănătatea lui, i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea capului, în urma căreia ultimul a căzut la pământ pierzându-și cunoștința, după ce a sustras de la el un telefon mobil de model „HTC Desire 310”, costul căruia este 2900 lei, căști pentru telefon la prețul de 50 lei, adidași la prețul de 200 lei și bani

în sumă de 50 lei, părăsind locul infracțiunii și cauzându-i părții vătămate un prejudiciu considerabil în mărime de 3200 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Mincenco Vitalii să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.217 alin.(2) Cod penal la 5 ani închisoare și în baza art.187 alin.(2) lit.e) Cod penal la amendă în mărime de 400 unități convenționale, iar în temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul total al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis și amendă în mărime de 400 unități convenționale, cu executarea de sine stătător a pedepselor, invocând că instanța a apreciat arbitrar probele și neîntemeiat a dispus achitarea inculpatului de sub învinuirea de comiterea infracțiunilor incriminate; - instanța a pronunțat sentința de achitare punând la baza acesteia doar declarațiile inculpatului; - instanța nu a ținut cont de declarațiile inculpatului în care menționează că posibil substanțele narcotice îi aparțin, dar nu cunoaște cu certitudine; - vinovăția inculpatului este pe deplin dovedită prin cumulul de probe administrat în respectiva cauză penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2017, apelul declarat de către procuror a fost admis, casată integral sentința, inclusiv din oficiu în baza art.409 alin. (2) Cod de procedură penală, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Mincenco Vitalii a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.217 alin.(2) Cod penal la 6 luni închisoare și în baza art.187 alin.(2) lit.e) Cod penal la 5 ani închisoare, fără amendă, iar în temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani și 1 lună închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea deciziei, instanța de apel a indicat că, la adoptarea sentinței, prima instanță incorect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, greșit ajungând la concluzia că inculpatul urmează a fi achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunilor incriminate, pe motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor.

Astfel, examinând probele administrate în prezența cauză penală, conform art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel a constatat că Mincenco Vitalii, în circumstanțe necunoscute organului de urmărire penală, a intrat în posesia a două fragmente de sticlă din plastic în care, conform raportului de expertiză nr.5853 din 16.06.2015, se afla substanță narcotică „rășină de cannabis” cu greutatea de 0,0505 g. care, conform Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.79 din 23.01.2016, constituie proporții mari, pe care, contrar prevederilor art.29 din Legea cu privire la circulația substanțelor narcotice și psihotrope și a precursorilor nr.382-XIV din 06.05.1999, le-a păstrat ilegal în apartamentul nr.X din XXX, fără autorizația corespunzătoare și fără prescripția medicului, până la data 29 mai 2015, aproximativ ora 10.45, atunci când au fost depistate și ridicate de către colaboratorii de poliție în cadrul perchezitivei la domiciliu.

Tot el, la 08 noiembrie 2014, în jurul orei 23.00, aflându-se în curtea blocului

locativ nr.8 din str. Zelinski, mun. Chişinău, având intenția bine determinată din timp, cu scopul de a sustrage în mod deschis averea altei persoane, folosindu-se de faptul că Mînăscurtă Victor se afla cu spatele la el, aplicând violență nepericuloasă pentru viața și sănătatea lui, i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea capului, în urma căreia ultimul a căzut la pământ pierzându-și cunoștința, după ce a sustras de la el un telefon mobil de model „HTC Desire 310”, costul căruia este 2900 lei, căști pentru telefon la prețul de 50 lei, adidași la prețul de 200 lei și bani în sumă de 50 lei, părăsind locul infracțiunii și cauzându-i părții vătămate un prejudiciu considerabil în mărime de 3200 lei.

Consecvent, instanța de apel a indicat că vinovăția inculpatului se confirmă prin declarațiile părților vătămate și ale martorului Costișar Veaceslav, și actele cauzei - procesele-verbale de ridicare a descifrărilor convorbirilor telefonice din 19.11.2014 și 20.01.2015, de recunoaștere a persoanei din 12.12.2014, conform căruia partea vătămată l-a recunoscut pe inculpat ca fiind persoana cu care a stat la masă în barul de pe str. Sarmisegetusa, mun. Chişinău, de ridicare a obiectului - telefonul de model „HTC” din 15.04.2015, de examinare a obiectului – telefonul de model „HTC” din 15.04.2015, de perchiziție în apartamentul nr.X din XXX, ce-i aparține cet. Novopașina Nina din 29.05.2015, unde a fost depistată și ridicată o sticlă din plastic cu volumul de 1 litru și un fragment de sticlă în care se afla un lichid de culoare străvezie cu condensat de culoare cafenie închisă, de examinare a obiectului - un pachet din polietilenă de culoare neagră, pe care este inscripția „CHIȘINĂU” și a calendarului pentru anul 2015 din 26.06.2015; telefonul mobil de model „HTC Desire 310” cu nr. de IMEI 351912064547616, recunoscut drept corp delict prin ordonanța din 15.04.2015 și anexat la materialele cauzei penale; raportul de expertiză nr.5853 din 16.06.2015, prin care s-a stabilit că depunerile de culoare cafenie de pe pereții interiori ale celor două fragmente de butelii din polimer reprezintă rășină de cannabis cu greutatea de 0,0505 g, care se atribuie la substanțe narcotice, iar în lichidul din butelia de polimer, ridicat din același loc s-a depistat efedrina în cantități de urme, care se atribuie la precursori ai substanțelor narcotice și psihotrope; certificatul IMSP „Dispensarul Republican de Narcologie” din 10.07.2015, potrivit căruia Mincenco Vitalii se află la evidența narcologică din 21.11.2012, cu diagnoza - consumator de substanțe narcotice (anfetamine); sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chişinău din 11.03.2014, prin care Mincenco Vitalii a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(2) Cod penal.

Prin urmare, ambele fapte ale inculpatului încadrate în prevederile art.217 alin.(2) și 187 alin.(2) lit.e) Cod penal, întrunesc toate elementele constitutive ale infracțiunilor incriminate.

Astfel că, în partea celei dintâi infracțiuni – prima instanță a omis din vedere faptul că inculpatul este consumator de droguri și deci în perioada vizată consuma substanțe narcotice. Mai mult, pe parcursul examinării cauzei nu s-a dovedit că bunica inculpatului Novopașina Nina consumă substanțe narcotice și deci se exclude că obiectul depistat ar fi fost utilizat de ultima, iar odată ce acel obiect care conținea substanțe narcotice a fost depistat în imobilul unde locuiește și inculpatul, se constată cu certitudine că era păstrat anume cu scopul de consum propriu; iar în partea celei de-a doua infracțiune - prima instanță neîntemeiat l-a achitat pe inculpat de sub învinuirea de comiterea acesteia, la cauză fiind anexate probe, potrivit cărora, inculpatul a intrat în posesia telefonului ce-i aparține lui Mînăscurtă Victor.

De asemenea, instanța de apel a menționat că prima instanță neîntemeiat a respins probele acuzării și a admis declarațiile inculpatului, acestea din urmă fiind mincinoase și date cu scopul eschivării de la răspundere penală, fiind în contradicție cu întregul sistem de probe.

A mai reținut instanța de apel că prima instanță a examinat cauza în lipsa părții vătămate și martorilor pe caz, deși acuzare nu renunțase la ei.

Cu referire la declarațiile inculpatului, precum că acesta a locuit la o altă adresa, și anume pe str. Albișoara 17, mun. Chișinău, instanța de apel a menționat că acestea nu pot fi reținute având în vedere că la caz nu au fost administrate probe ce ar confirma cele declarate. Mai mult, însăși inculpatul a confirmat că la o altă adresă locuia de o lună și că până atunci a locuit la bunica sa.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, ținând cont de prevederile art.7, 61, 75-77 Cod penal, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, care se fac parte din categoria celor ușoare și grave, că infracțiunea de jaf a fost comisă în scop de cupiditate, de pericolul social al infracțiunilor comise, de aspectele săvârșirii infracțiunilor, de persoana inculpatului, care anterior a comis o infracțiune din categoria celor ușoare, dar nu a mers pe calea corijării, că se află la evidența medicului narcolog, că circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, iar drept circumstanță agravantă a fost reținută - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, că nu a conștientizat gravitatea faptelor comise, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, instanța de apel a conchis că inculpatului urmează a-i fi stabilită o pedeapsă privativă de libertate în limitele prevăzute de sancțiunea art.217 alin.(2) și 187 alin.(2) lit.e) Cod penal, fără aplicarea pedepsei complementare sub formă de amendă, și cu aplicarea prevederilor art.84 alin.(1) Cod penal.

5. Împotriva deciziei au declarat recursuri ordinare: la 09.08.2017 - avocatul Armanu-Ghemu Ludmila în numele inculpatului, la 09.08.2017, 11.09.2017, 30.07.2018 - inculpatul care, fără a indica vreun temei dintre cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și menținerea sentinței, pe motiv că nu au fost întrunite elementele infracțiunii; - instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei și eronat a conchis asupra vinovăției inculpatului de comiterea infracțiunilor incriminate; - la baza hotărârii de condamnare, instanța a pus probe care nu au fost cercetate în ședința instanței și probe contradictorii, care nu demonstrează realizarea laturii obiective și subiective ale infracțiunilor; - instanța eronat a reținut declarațiile martorului Costișar Veaceslav date cu doi ani în urmă la faza urmăririi penale și nu pe cele date în ședința instanței; - deși Costișar Veaceslav a declarat în instanță că telefonul îi aparține unui oarecare Maxim, organul de urmărire penală nu a efectuat nicio măsură în vederea găsirii lui și audierii; - nici un martor nu a indicat că în momentul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit.e) Cod penal, anume Mincenco Vitalii s-a aflat în regiunea blocului locativ nr.8 din str. Zelinski sau că de la el a fost primit telefonul mobil, sustras de la partea vătămată; - contrar celor constatate de instanță, pe partea vătămată inculpatul a văzut-o pentru prima dată în cadrul procedurii de recunoaștere, anterior nu s-au văzut și nu este probat că inculpatul a fost în localul „IMPIS”; - cele descrise în raportul ofițerului de urmărire penală, și anume că telefonul mobil a fost ridicat de la Gonciar Elena, care a fost procurat de către soțul acesteia Gonciar Nicolai de la Calea basarabiei, nu coincide cu

declarațiile date de către Costișar Veaceslav în ședința de judecată a instanței de apel și nici cu decizia acestei instanțe, în care este indicat că telefonul a fost ridicat de la Vicol Nicolai; - nu sunt probe care să demonstreze că anume inculpatul a păstrat substanța narcotică depistată în casa bunicii sale, care la acel moment locuia cu alte persoane; - instanța eronat a constatat că faptul că inculpatul este consumator de droguri și că anterior a fost condamnat în baza art.217 Cod penal, demonstrează vinovăția acestuia de comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(2) Cod penal, incriminată în cauza penală de față, încălcând astfel principiul prezumției nevinovăției; - instanța nu a ținut cont de faptul că în perioada depistării substanței narcotice nu locuia cu bunica sa; - percheziția în apartamentul vizat a fost efectuat într-o altă cauză penală, în urma căreia au fost depistate acele substanțe narcotice; - pe fragmentele de butelii ridicate nu au fost găsite amprente inculpatului; - la întrebarea primei instanțe în conformitate cu prevederile art.376 Cod de procedură penală, acuzatorul a menționat că completări, cereri sau demersuri nu are, precum nici alte probe.

6. Judecând recursurile ordinare declarate de către avocatul Armanu-Ghemu Ludmila în numele inculpatului și inculpatul, în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care se solicită declararea inadmisibilității recursurilor ordinare, Colegiul penal consideră că recursurile urmează a fi admise din următoarele considerente.

Conform art.414 alin.(1), (2), (6) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

Potrivit art.415 alin.(2¹) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției. Judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

Potrivit art.371 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, citirea în ședința de judecată a declarațiilor martorului depuse în cursul urmăririi penale, precum și reproducerea înregistrărilor audio și video ale acestora, pot avea loc, la cererea părților, în cazurile când martorul lipsește în ședință și absența lui este justificată fie prin imposibilitatea absolută de a se prezenta în instanță, fie prin motive de imposibilitate de a asigura securitatea lui, cu condiția că audierea martorului a fost efectuată cu confruntarea dintre acest martor și bănuț, învinuit sau martorul a fost audiat în conformitate cu art.109 și 110.

Potrivit art.389 alin.(2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.

În speță, Colegiul penal sesizează că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost respectate întocmai de către instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel.

Verificând criticile expuse în recursurile declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal constată că acestea sunt întemeiate, or, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 02.05.2017 (f.d.195 v.2), instanța de apel a pus la baza hotărârii de condamnare declarațiile părții vătămate și ale martorului Costișar Veaceslav date la faza urmăririi penale, pe care prima instanță le-a apreciat critic, respungându-le în temeiul art.371 alin.(1) pct.2) și 389 alin.(2) Cod de procedură penală și pronunțând o *sentință de achitare*.

Totodată, Colegiul penal sesizează că instanța de apel, deși face referire, în descriptivul deciziei, la declarațiile suplimentare date de către martorul Costișar Veaceslav în ședința instanței de apel (f.d.208 v.2), contrar prevederilor art.414 alin.(2) Cod de procedură penală, acestea nu sunt consemnate în niciun proces-verbal al vreunei ședințe de judecată.

De asemenea, instanța de recurs reține că, într-o altă cauză penală, prin demersul procurorului în Procuratura sect. Botanica, mun. Chișinău R.Rusu a fost solicitată efectuarea percheziției în apartamentul nr.X din XXX, admisă prin încheierea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 14.05.2015 (f.d.13, 14 v.2). Potrivit procesului-verbal de percheziție din 29.05.2015, din apartamentul respectiv, au fost ridicate: o sticlă din plastic cu volumul de 1 litru și un fragment de sticlă în care se afla un lichid de culoare străvezie cu condensat de culoare cafenie închisă (f.d.15-17 v.2). Inculpatul a refuzat să semneze procesul-verbal.

Potrivit declarațiilor acestuia, cele ridicate nu îi aparțin și până a fi depistate în cadrul percheziției, nu le-a văzut. În apartamentul sus-vizat nu mai locuia cam de o lună, însă în el locuiau alte persoane.

Nu a fost dezvăluit în ce măsură procesul-verbal de ridicare din 15.04.2015 de la Gonciar Elena a telefonului mobil de model „HTC”, care îi aparținea părții vătămate (f.d.92 v.1), demonstrează că acesta a fost sustras anume de către inculpat. Mai mult că acesta a declarat că la momentul comiterii infracțiunii, nu se afla în locul săvârșirii faptei și că pe partea vătămată a văzut-o pentru prima dată în ziua când a fost prezentat spre recunoaștere.

Nu au fost înlăturate dubiile referitor la calitatea actului întocmit de către ofițerul de urmărire penală Ozimoc Veaceslav, cu participarea specialistului O.C.Donos – procesul-verbal de examinarea a obiectului din 15.04.2015 (f.d.93 v.1) și a veridicității acestuia, reieșind din faptul că, potrivit textului documentului, telefonul mobil de model „HTC” a fost ridicat la data de 18.02.2015 de la Vicol Nicolai. La fel, nu este clară informația conținută, citat: „Telefonul dat reprezintă un Gonciar Elena...”.

În contextul celor expuse, certitudinea comiterii faptelor incriminate în prezenta speță este periclitată, iar în astfel de circumstanțe este oportună reiterarea prevederilor art.8 alin.(1), (3) Cod de procedură penală, potrivit cărora, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe

presupunerii. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuیتului, învinuitului, inculpatului.

De asemenea, Colegiul penal precizează că potrivit art.24 alin.(1)-(3) Cod de procedură penală, urmărirea penală, apărarea și judecarea cauzei sunt separate și se efectuează de diferite organe și persoane. Instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor. Instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că instanța de apel, la examinarea cauzei, nu a dat deplină eficiență prevederilor art.8, 24, 371, 385, 389, 394, 414, 415 Cod de procedură penală, eroare ce se încadrează în art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, fiind temei de recurs.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs, ea casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel.

Având în vedere că erorile de drept menționate nu pot fi corectate de către instanța de recurs, decizia instanței de apel în respectiva cauză urmează a fi casată, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art.436 Cod de procedură penală, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legale asupra motivelor esențiale invocate în cererea de apel și recurs, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să analizeze la modul convenit prezența sau lipsa elementelor infracțiunilor imputate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei, să-și argumenteze clar concluziile, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, să respecte prevederile art.394, 414 Cod de procedură penală și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Admite recursurile ordinare declarate de către avocatul Armanu-Ghemu Ludmila în numele inculpatului Mincenco Vitalii și inculpat, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2017, în cauza penală în privința lui Mincenco Vitalii și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Mincenco Vitalii se liberează imediat din penitenciar, dacă nu are de executat arest preventiv sau pedeapsa închisorii în baza altor hotărâri judecătorești.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Decizia motivată, pronunțată la data de 25 aprilie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Victor Boico

Nadejda Toma

Anatolie Țurcan

Ion Guzun